



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Hildegardis V. 17. Septembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

fecissent. Erat porrò in SATYRO ea animi simplicitas, ut columbam; ea prudentia, ut serpentem; virtutum fragrantia tanta & copia, ut hortum jure dixisses. His ille præsiidiis instructus rem fratris domesticam ita administrabat, ut pietas familiam duceret. Eripi sibi oculos credebat Ambrosius, cum ex oculis SATYRVS abiret. Abibat tamen, cum negotia id exigebant. Et ecce navim conscendit SATYRVS, sed non sine armamentis. E collo Angelorum panem suspendit. Mox venti insurgunt & fluctus navim expugnant. At SATYRO naufrago non commeatus, non vela, remi, mæsus, non anchora deest, omnia hæc adsunt in SS. Eucharistiâ. Illo succollante, quem collo ipse ferebat, emergit; & Anathema templo ipsum Servatorem suum gratus donat. Credidit in portu se esse; & fuit, non tunc quidem, sed paulò post, cum beatâ morte defunctus est. Verum tunc naufragum Ambrosium lacrimis vidisses. *Ex ipso D. Ambrosio.*

Beatus qui sanctæ Communioni atque orationi tanquam celestis Angelus incumbit, & mundis quotidie cogitationibus vacat, neque aditum præbet improbo demoni, ut animum suum expugnet & abducatur à Deo Servatore, S. Ephrem. in Beatitud.

S. HILDEGARDIS V. 17. Septembris.

Nescio quid de HILDEGARDE sentiendum, mundumne deseruerit, an potius nunquam fuerit in mundo; quippe II. annorum virguncula inter virgines sacras adlecta. Cælestia ab ipsis cunis videre habuit, nutuque hæc prodidit, quando sermone non potuit. Literas, quas nunquam didicit, scripsit tamen, easque non suâ linguâ: atque ut cantaturam scires olim, quod canere alii

despe-

17. Sept.

VITÆ SANCTORVM.

455

desperabunt, carmen, jam tunc absque doctore scitissimè modulabatur. Vatum etiam sacrorum oracula fideique nostræ volumina legebat & explicabat puella, ut ipsissimam seculi illius Sibyllam Bernardus laudaret, & in concilio Rhemensi Eugenius PP. probaret. Cæterum visa cælestia morbus comitabatur ferè continuus, qui castigabat scilicet timidam, quoties prodere hominibus monita cælo data negligeret; fuitque, cum lecto affixam ita undique oppugnarunt dolores, ut cedere anima & velle deditioem facere jam jam videretur. Sed præsidio Angeli venerunt è Primi-pili Michaëlis cohorte, qui atros Genios unaque morbos omnes in fugam egerunt. Dum porro vixit, mira egit innumera, lynceoque vultu ipsas cordis latebras inspexit, sensaque animi obtutu suoprehendit. Funus illustravit iris gemina in cælo visa, hanc lux coronabat lunæ circulum referens, quem itidem crux ornabat, multiplici mox incremento innumera. Id miraculum super defunctæ domum descendit. Et ascendere nos dubitamus tam familiariter invitati? *Ex Surio.*

Beatus qui puris cordis oculis Deum semper intuetur, qui que bonis ac honestis colloquiis delectatur, & à pravis ac turpibus, quæ bonos mores corrumpunt, abhorret; quoniam minimè fiet diaboli mancipium. S. Ephr. in Beatitud.

S. FERREOLUS M. 18. Septembris.

ANnum à Christi ortu tertium supra trecentessimum victoriis suis nobilem fecit FERREOLVS, non tam militum quàm Martyrum antesignanus. Hostis, qui cum ei bellandum erat, atrox & versipellis Crispinus Procos: fuit, ut qui modò